د هيلې
ژوند
Ketabton.com
ناول
ليکواله: فوزيه ارزو
ډيزاينر: سيدادريس سادات
0731363201

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلې ژوند

فوزیه ارزو

۲۰۲۴ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پیژوندنه!

نوم.	**د هیلې ژوند**
لیکواله.	**فوزیه ارزو**
ډیزاین.	**سید ادریس سادات**
کمپوز.	**سیدادریس سادات**
د لیکوالې شماره.	**003378294943**
د سادات شماره.	**0731363201**
چینل.	https://youtube.com/@Sadattv1?si=e-gtjdwd2kXMAmKv
واټساپ ګروپ.	https://chat.whatsapp.com/KXxowf0dlHRDKRmRR1QHSz

که چیرې تاسې هم د کتاب په هکله مشورې ته اړتیا لرئ، یا هم غواړئ، خپل کتاب په پې ډي بڼه نشر کړئ، نو له موږ سره په لاندې شمارو رابطه وکړئ.

0731363201

AS

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

دا کتاب دې زما خوږ پلار جان او خوږې مور جانې ته ډالۍ وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه:

د شپې وخت و، موبایل مې وشرنګید، پورته مې کړ پر واټساپ درې پیغامونه راغلي وو.

او لیکلي یې وو:

اسلام علیکم!

تاسې سادات صاحب یاست؟

ما ورته ولیکل:

وعلیکم سلام هو مهرباني وکړئ، ویې ویل:

سادات صاحب یو ناول مې لیکلی دی، که تاسې یې راته له نظره تېر کړئ، او غلطیانې یې راپه ګوته کړئ.

نو ډېره زیاته خوشحاله به شم.

ما ورته ولیکل:

ولې نه په دواړو سترګو!

ناول یې راولیږه، ناول چې مې ولوست.

واقعا جذاب وو، او یوه دقیقه یې هم له ځانه بل خوا پرینخودم.

خوند یې راکړ، انجلۍ ته مې وویل:

دغه ناول درته زه نشروم، دا زما ډېر خوښ شو، انشاالله د پښتو ادب کې به یوه نوې کیسه وي.

چې تاسې به تر اوسه نه وي لوستې، نو زه مو د ناول په لوستلو کې خنډ نه جوړېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ، او ناول راسره ولولئ،

خو ها دا چې دا کتاب ما تاسې ته نشر کړ، نو تاسې یې په بدل کې زما یوټیوب چینل چې په هغې کې هم درته لنډې کیسې نشروم، سبسکرایب کړئ.

او ښکلې کیسې پکې وګورئ، د چینل لینک!

https://youtube.com/@Sadattv1?si=e-gtjdwd2kXMAmKv

د ننګرهار ملي راډیو کارمند

سیدادریس سادات

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيل

وړه کوړنۍ مې وه، مور پلار خويندې او ورونه!

يوه خور مې واده شوې وه، وار زما وو لسم ټولګي کې وم.

زده کړو سره مې بې حده ډېره مينه وه، له اوله ترلسم ټولګي پوري اول نمره وم.

ژوند کې مي يواځې يوه هيله وه، چې زده کړې وکړم.

پرمختګ وکړم او د خپلې ټولنې خدمتګاره شم، ښوونځي تازه پيل شوي وو. دا چې زه درسونو کې لايقه وم، نو درسونه هم راته هيڅ مشکله نه وو.

درسونو سره سره مي کور کارهم کاوه او د شپې مطالعه مي زياته کوله، هرډول کتابونه مي لوستل، دا چې مانه مشران مې ورور نه وو.

نوځکه ضرورت لپاره مې کورنۍ کور لپاره موبايل اخيستی وو.

خپلو خپلوانو سره د خبرو کولو لپاره دا چې موږ پاکستان کې وو او زياتره خپلوان موافغانستان کي!

نو ځکه به زنګ باندي مصرف زيات راته، نو کورنۍ مې موبايل کي فيسبوک اوواتساف هم خلاص کړي وو.

نو مابه هم هميشه کتابونه پکي ډانلوډ کول، کله به مي معلومات ويل!

خوهيڅکله مې پرديو سره پکې خبره يا مسج نه وو کړی.

همداسي وخت تېرېده، يووخت د کورنيو ستونزو لامله ډېره خفه وم.

نو سټوري مي ورکړه مسنجر کې شپې مې درسونه ويل، چې موبايل کې د مسج غږ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلې ژوند

ومي کته زماپه ستوري زياتو خپلوانو مي نظرونه ورکړي وو، هغو کې يوپردي هلک هم يونظر ورکړی و.

و ليکلي وو، چې مه خفه کېږه هره ستونزه يوه حل لاره لري.

ماهم ورته خاص پاملرنه ونه کړه، موبايل مي بند کړ.

دا چې ناوخته وو نوويده شوم، په سبا يې هم داسې د نورو ورځو په څېر ښوونځی، کار او بيا شپه شوه.

موبايل مي رپورته کړ، غوښتل مي فيسبوک وګورم، چي څه پکي نوي راغلي دي؟

چې ومې کوت، مسنجر کې بياهم هغه هلک لخوا مسج شوی وو، ليکلي يې وو.

سلام!

څنګه ياست!

هيله لرم ستونزه موحل شوې وي.

دا چې زموږ ايډي د هلک په نوم وه، نوماهم بل فکر ونه کړ.

يوځل مې همداسي پرېښوده خونه پوهيږم ولې مي بيرته ځواب ورکړ، ومي ليکل!

ع سلام!

ښه يو شکر ستاسو دروغ صحت په هيله!

هوحل شوه مننه!

وروسته فيسبوک ته ولاړم، هلته د يوناول په ويلو بوخته شوم.

چي مسج راغی، ومې کوت هم هغه هلک وو ليکلي وو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

-د مننې لپاره څه نشته، دا مو دنده ده شکر پخیر حل شوې.

ځواب مې ورنه کړ یواځې مې مسج ورته لایک کړ، لږه شیبه ووته بیا مسج راغی، لیکلي یې وه.

-زمانوم شاهد دی، افغانی یم خوپاکستانکې -----ښار کې اوسیږم

کولای شم ستاسو په اړه پوهه شم؟

حیرانه شوم، چې دا هلک څنګه دومره مسجونه کوي، خو بیا مې هم ځواب ورنه کړ، لږه شیبه وروسته بل مسج راغی.

-زماغوښتنه غلطه وه؟

پوهه شوم دا په دومره اسانۍ نه شاته کیږې، نو ځواب مې ورکړ:

نه غلطه نه وه خوشاله شوم، د پیژندلو مو زه هم افغانی یم، پاکستان کې اوسېږم هغه ځواب راکه!

-نوم مو ؟

دا چې زه نجلۍ وم، ایډې د هلک په نوم وه .

نو هیڅ مې ورته ونه ویل:

لږه شیبه وروسته بل مسج راغی، ستاسو نوم څه دی؟

-ومې لیکل بې نومه !

د خندا ستېکر یې ولېږه وایې:

پوهه شوم د دې امله نه وایاست، چې نوم مو ښایسته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له نظره به يي کړم، خو ژمنه کوم ماشالله ورسره وایم، اوس کولی شې نوم مو راته وښایاست؟

ورته ومي لیکل فکر کوم ما اوتا هېڅ نه پېژنؤ، نو د دومره ټینګار لامل مو؟

هغه: هیڅ لامل نه لري، زه هم کله کله ډیر خفه اوسم، د ستونزو له امله نو ځکه مې وغوښتل ملګري واوسو.

زه: ایاملګرتیا یواځې د ستونزو اوخفګان له امله کیږي؟

هغه: نه خوهغه وخت یوبل ډیر ښه درک کولای شي.

زه: پوهه شوم خواوس ناوخته دی، باید ویده شم.

تر بیا مخته ښه!

هغه: یعني زماملګرتیا نه قبلوې؟

خوخیر دا اوس لپاره مننه چي دومره وخت موراکړ، ماهم ورنه هیله وکړه داچې موبایل مې د کورنۍ وو، نو ټول مسجونه مي ډیلیټ کړه!

چې هسې نه ستونزه راته جوړه نکړي او ویده شوم، همداسي دوې ورځې تیرې شوې. هیڅ مسج ونشو دریمه شپه بیامسج راغی.

سلام !

څنګه یاست ښاغلی بې نومه!

ځان سره مې په بې نومه وخندل او لږ حیرانه هم وم.

چي داولې دومره شله دی، ځان سره به مي ویل ځواب ورکړم.

که نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله به مي هو ویل کله نه چې بل مسج راغی.

هغه: تاسو لکه چې نوم اخیستلو سره حساسیت لري، که څنګه!

ومي لیکل:

کله چې دومره پوهیږۍ نوبیا ولې دومره شله یاست؟

هغه: سمه ده، زه هم نور په بې نومه درته وایم.

ځان سره مي فکر وکړ، چې دا خو د نورو خبرو نیت هم لري، که کورنۍ مي پوهه شي یامسج وګوري نو کیدای شي بل فکروکړي.

نو پریکړه مې وکړه، چې ورته هرڅه ووایم.

تر څو نور مزاهیمت ونه کړي.

نوومي لیکل:

غواړم یوڅه درته ووایم، خوهیله لرم چې سم پوهه شئ.

هغه :مهرباني وکړئ.

زه: اصل کې زه نجلۍ یم، دا موبایل مې هم د کورنۍ موبایل دی.

زه یواځې د کتاب یا ضرورت لپاره ورنه کار اخلم، نوتاسو نه هم هیله لرم، نور پوهه شوي یاست، چې زما د نوم نه ویلو لامل څه دی؟

هغه څو د حیرانتیا ستیکرونه ولیږل.

وي لیکل:

زه هم لږ شکمن وم چې نوم ویلو کې څه ستونزه کیدای شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نه پوهیږم، ماته ولې داسي ښکاره شوه، لکه هغه چي هیڅ حیران نه شو لکه هغه چې پوهیده زه نجلۍ یم.

په هرحال ورته مي ولیکل:

زه :اوس خوپوهه شوي نوهیله لرم نور مسج ونه کړئ، ځکه چې دا کورنی موبایل دی.

همدي سره می موبایل بندکړ.

او ویده شوم، څوورځې تیرې شوې هیڅ مسج را نه غی، د هغه لخوا زه هم خوشاله شوم.

چي نور مزاهیمت نکوي، څلورمه شپه لس بجي یې بیا مسج ولیږه...

سلام یي لیکلي وو.

ماهم بغیر بغیرله دې چې ځواب ورکړم ډیلیټ مې کړ لږه شیبه وروسته مسج راغی ډیر اوږد وو یې لیکلي وو.

هغه : پوهیږم تاسو به اوس فکرکوئ، چې اوس پوهه شوې ولي بیامسج کوې؟

خوما دا څو ورځې فکر وکړ چې نور به مسج نکوم، خو تاسو ډیره ښه انسانه یاست! ستاسې لیکني او سټوریانې زما ډیرې خوښېدلې هغه وخت مي فکر هم نه وو کړی، چې تاسې به نجلۍ یاست، غوښتل مې ملګري واوسو!

خوچې تاسو سره مي خبري وشوي باور وکړه، ډیر خوشاله شوم.

چې یوملګری مي پیداکړ او بیاتاسو ویل چي نجلۍ یاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ماته هيڅ توپير نکوي، باور وکړه يواځې غواړم کله کله چې مې ژوند سختېده داسې چاسره خبري وکړم، چي درک مي کړي،

نور هيڅ غوښتنه نه لرم هيله کوم داومنئ-

ډيره حيرانه شوم، ډول ډول فکرونه مي وکړه.

نه پوهيږم ولي مي ورباندي زړه خوږېده، شايد د انسانيت له امله وو خوبل پلوه ويره وه چې که کورنۍ مي پوهه شي چې زه يوپردي هلک سره خبري کوم نو څه به راسره وکړي همدي فکرکي وم، چې بل مسج راغی!

پوهيژم تاسې به اوس څه فکر کوي خوباور وکړه زما لخوا به هيڅ ستونزه درته جوړه نشي يواځې کله کله مسج کوم، او بس!

حيرانه وم، چې څه ځواب ورکړم.

او بل دا چې هغه يواځې کله کله د ځوخبرو غوښتنه کوله ماويل هسي هم ليکني ليکم څه خبره ده.

له ده سره به د ستونزو وخت کې مرسته کوم، خوزماپه نظر ټوله مجازي نړۍ يوه نشه لري.

چې هرڅوک ځانته راکاږي که نه زماپه نظر هم داسمه نه وه، خو زړه نازړه مي ځواب ورکړ.

زه: سمه ده، دا چې تاسو دومره شله ياست، منم!

خو زه درسونه وايم اوبل زما ډيره سختګيره کورنۍ ده، هيڅکله داسي څه نه مني! نوهيله لرم، ته هم زيات مزاهيمت راته ونه کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې چې ښنگه تا وویل یوا د یوملگري په صفت د ستونزو کمولو کي به مرسته کوو نور وخت بي ځایه نشم تیرولی!

هغه: بلکل مي همداسي خوښه ده زه هم د دولسم ټولگی زده کوونکی یم درسونه وایم د مور یو زوي یم دوه خویندي لرم نوځکه لږ کارکوم اودرس وایم

زه : ډیر ښه خوشاله شوم، خداي مو مور ژوندۍ لره!

هغه : اوس مونوم ویلاي شي؟

زه : هیله مي نوم دي.

هغه:خوشاله شوم ښکلی نوم دي.

زه:مننه نور دي مخته ښه باید لږ درس ووایم.

هغه:سمده ډیره مننه دهرڅه لپاره!

موبایل مي کیښوده لږ درس مي ووایه نور ویده شوم دوي ورځې همداسي تیریدي په بله شپه یي بیامسج وکړ

شاهد: سلام

ښنگه یاست

زه :ع سلام ښه یو شکر تاسو مور جانه اوخویندي موښنگه دي

شاهد:شکر ټول ښه دي یواځې مي مورجانه لږ ناروغه ده دعاوي کوه چې ښه شي مور مي راته ډیره گرانه ده

زه: ډیره خفه شوم الله دي ورته عاجله شفاء ورکړي

شاهد: امین ښه درسونه دي ښنگه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه : ډیر ښه دي ولله زماخوښیږي نوځکه راته سخت نه دي

شاهد: معلومیږي چي درسونو سره ډیره مینه لري

زه :هو ډیره زیاته غواړم زده کړي وکړم دافغانانو خدمتگاره شم

شاهد:افرین ویاړو چې داسي افغانانې شته

زه: مننه

همداسي له لږو خبرو وروسته مو مخه ښه وکړه ورځي او شپې تېریدې څو ورځو کي حتمن هغه مسجونه کول، حال احوال پوښتنه يي کوله، کله کله به يي ټوکي کولې! زماه ورسره ملگرتیا شوه خوهیڅکله مې د ملگرتیانه بغیر کوم بل فکر نه و کړي کله چې به هغه داسې یوڅه ویل نومابه ترینه منعه کوو هغه هم نور پوهیده چي زه یواځي د یو ملگري په نظر ورته گورم نور څه نه همداسی وخت تیریده زما او د هغې د خبرو اووه میاشتي تیري شوي همدي اوو میاشتو کي مو ډیره ښه ملگرتیا وه، هرکله چي به خفه کیدم هغه سره به مي خبري کولي خومانه زیات مسجونه هغه کول څوځلي يي زما دلیدو غوښتنه وکړه دعکسونو غوښتنه وکړه خوماونه منله خوهغه راته کله ناکله خپل عکسونه لیږل ماهم لیدل بیرته به مي ډیلیټ کول همدومره وخت کي يي یوځل زنگ وهلي یواځي موسترې مشي کړي بس هغه پوهیدي چي کوم کوم وخت کي موبایل ماسره وي نوهم هغه وخت به يي مسج کوه زیاتره وخت به يي ویل چي مور يي ناروغه ده یوه شپه لس بجي وي مسج يي وکړ ډیره

خواشیني يي څرگندوله ویل يې:

مور مي ډیره ناروغه ده روغتونکې ده او د درملني لپاره يي نوري پیسي هم ورسره ختمي شوي ډیره خفه شوم دعا مي ورته وکړه ومي ویل خپلوانو نه مرسته وغواړه یا یوچانه په قرض واخله هغه وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زه زیات خپلوان نه لرم که شته هم ټول غریبانان دي او نور راته څوک په قرض پیسي هم نه راکوي زړه مي پري بد شو لږ خبري مو وکړي وروسته مو مخه ښه وکړه په سبامي فکر وکړ کوم دغوړونو والي چي مي مور راته ماشومتوب کي اخیستي هسي هم زمالپاره دیوانسان دژوند نه زیات ارزښت نلري که چیرته هغه ورکړم شاید لږ مرسته ورسره وکړي داکار مي یواځي دهغه دمور په خاطر کوی ځکه چې مور ډیره ګرانه وي نه مې غوښتل دې نعمت نه څوک بې برخي شي په ماښام مي ورته میسج وکړ هغه هم خفه ښکاریده ورته مي وویل زماسره دغوړونو والي شته دسروزرو دي که هغه خرڅ کړي څه ناڅه مرسته دي کولای شي لومړی کي یي نه منله خووروسته یي ومنله او وه یي ویل چي سبادرته داخیستلو لپاره مسج کوم په سبایي مسج وکړ زموږ دکور پته یي وغوښته ماهم ورکړ لږ ووسته یي وویل چي هغه ځاي نژدې دی درځم ته هم راووځه او والي درسره راواخله که څه هم دکورنه وتل مشکله وو خو دهغه دمور لپاره مي ومنل څوساعته وروسته یي مسج وکړ چي ورشم هغه ځای یي راته وښوده زموږ کورنه لس دقیقي پیاده لاره وه هغه ځاي کي ګڼه ګوڼه نه وه ددوکانونو شاه وه ماهم ددي لپاره چې څوک مي ونه ګوري هغه ځای سم وګڼه ورغلم والي مي راواخیستل په ډیري سختۍ کورنه راووتلم ځکه زموږ کورنۍنجوني هیڅکله یواځي د بیرون تګ اجازه نه لرله نه هم زه تراوسه وتلي وم نوځکه لړویریدم هم خوورغلم هغه ځاي ته شاوخوا څوک نه ښکاریدل لري موټر ولاړ وو داچې ارنګ یي وکړ پوهه شوم شاهد دي نژدي ورغلم غوښتل مي یواځي والي ورکړم اوبیرته ژر لاړه شم خوهغه دموټر دروازه خلاصه کړه وه یي ویل چې هسي نه څوک مووګوري اوستونزه جوړه نشي ماهم زړه نازړه ومنله او مخ سیټ کي کینستم سټري مشي مي وکړه لومړی ځل یو پردي کس سره یواځې وم ډیره ویریدم هغه هم ښه سټري مشي وکړه دمور دروغتیا پوښتنه مي وکړه ویل ښه نه ده لږ خبري مو وکړي غوښتل مي لاړه شم خوهغه وویل چي نه صبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږدځینبلو لپاره بوتل یا انرژي راواخلم داسي تلل دي بده ده مانه منل خودهغه دډېر ټینګار له وجي مي ومنل هغه ښکته شو زماهم زړه هیڅ ښه نه وو ویل مي کاشکي تللي وم هسي نه مور دوي مي پوهه شي چي کورنه دباندي وتلي یم همدي فکر کي وم چي دموټر دروازې ناڅاپه خلاصي شوي ترڅوچي ورکتل مي چامي په مخ تور ځیز واغوستي اوپه خوله یي راته لاس ونیوه بل شانه راته لاسونه وتړل څوثانیو کي یي موټرشاته سیټ ته وغورځولم خوله یي راته په یوه څه وتړله په سریي تور ځیز راواغوستي هرڅومرپوهیږم تاسو به اوه پښي اولاسونه مي وهل خونه مي چیغي وهلي شوي نه تښتیدلای شوم موټر روان شو یواځي مي اوښکي تویدلي او دخپلي کورنۍ دبدنامي ویره مي په زړه ننوتله ټول بدن مي ریږدیده خو یوهیله مي وه چي کیدای شي شاهد پوهه شوی وي چي زه چاوتښتولم او کورنۍ مي خبره کړي خو دومره پوهیدم چې دري خلک دي یومي یوي خوابل بلي خواته ناست دي یوموټر چلوي هیڅ خبري یي نه دي کړي نه مي دچاغږ اوریدلي

لږ شیبه مي پښي اولاسونه وهل چي هغوي نه یوکس په سر کې په څه ووهلم وروسته په هیڅ نه یم پوهه شوي لکه ویده چې شم یووخت چي په هوش راغلم پوهه شوم اوس هم موټر کي یم نه پوهیدم څومره وخت تیر شوي خوسرنه مي توره کڅوړه ایسته شوي وه یواځي یي راته سترګي په پنډه ټوټه تړلي وي اوخوله مي پلستر شوي وه ساه مي بندیدله اوښکي مي رواني وي نه پوهیدم دي نه وروسته به راسره څه کیږي اوماچیرته بیایي لږ وروسته موټر ودریده دروازي خلاصي شوي یوه کس ویل ښکته شه له اوږې نه یي ونیولم مادمقاومت په ښه لاسونه اوپښي خوځول خوهیڅ ګټه یي نکول په کش کولو یي روانه کړي وم چوپه چوپتیا وه داسي لکه صحرا چي وي یوځل دیوي دروازي غږ شو ننوتلو بیادبلي زه یي کوټي ته پوري وهلم همداسي ولویدم غوښتل مې په زوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوره چیغي ووهم خوخوله مي تړلې وه یواځې مي اوښکي تویدلي راپورته شوم کینستم لږ شیبه وروسته د یوچادپښو ږغ شو یوسړي راغلي ویل سترېې شوي به یې خوړې سترګي به درته خلاصي کړم ځان مي ډیر ټول کړ هغه راته نژدي شو لومړي یې لاسونه راته خلاص کړه بیایي پلستر لري کړ اخر کي یي راته سترګو نه پټي لري کړه په سترګو مي تیاره وه څه مي نه لیدل لږ مي وموښلي ورو مي لږ خام برق ژیړه رڼا ولیدله توره تیاره کوټه وه مخي ته مي یوسړي ناست وو اوږده بریتونه یي وه ږیره یي نه وه په رنګ تور وو ژر مي پوري وهي شاته مي دیوال ته ځان ورسوي هغه همداسي له خندا شین شو وایي رشتیا هم مغروره یي شاوخوامي وکتل یواځې یوه بنده دروازه اودکوټې په سر کې یو وړوکی سوری وو نور ټوله زاړه دسیمینټو دیوالونه وه هیڅ دتیښتي لاره نه وه په زوره زوره مي ژړل هغه سړي ماته کتل او خندل یې ومي ویل مانه څه غواړي تاسو څوک یاست ولي موزه دلته راوستلي یم هغه لږ غلی وو وروسته یي ویل پوهه به شي ډیر وخت شته دې خبري سره مي په زوره اوچیغو وژړل چي څنګه ډیر وخت یعني زه به دلته ترکله یم هغه لږ شیبه وو کله چې یې غوښتل ووځي ومې ویل غواړم اودس وکړم وه یې خندل ویل سمهده په هغه ټوټه دي سترګي وتړه ماڅه ونه کړه خپل راغلی اوټوټه یې واخیستله سترګي یي راته وتړلې او لاس نه یي ونیولم روانه یي کړم لږ لاړم چي دروازه یي خلاصه کړه ویل ورشه هاخوایي کړم دروازه یې بیرته بنده کړه ژر مې سترګي خلاصي کړي ومي کتل داهم د کوټې په څیر وو هیڅ کړکۍ نه وه تیاره ځاي وو اودس مي وکه دروازه مي ووهله هغه ویل سترګي دي بیرته وتړه مجبوره وم کنه هغه راته خپله تړلې سترګي مي وتړلې خولږه ښکته مي ورته چوله پریښوده هغه چي دروازه خلاصه کړه بیرته یي ټوټه سمه کړه اوهغه کوټې ته یي راوستلم او خپله ووتی دروازه یي بیرته بنده کړه په زوره زوره مي دروازه ووهله خوهیڅ غږنه وو نه هم معلومیدل چي څوک به وي توره کوټه وه له ویري مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدن لاسونه ټول ریږدېدل ساړه مي کیدل پوهه شوم داچي دوي داسي ازاده وغورځولم نومعلومه ده داسي ځاي دي چي څوک مي غږ نه اوري همداسي دروازي ته کینستم هرڅومره مي وس کیده ژړل مي له ټولو زیات مي داویل چې کورنۍ به مي څه فکر کوي خلک اوخپلوان به مي څه څه وایي اوشاهد به څه شوې وي همداسي مي لوږ سوري ته وکتل ستوري ښکاریدل شپه وه اوښکي مي په مخ رواني وي نور مي دچیغوتوان نه وو همدي کي شپه تیره شوه سهار شو اسمان تیاره لاړه ورو ورو رڼاکیدله پوهه شوم ورځ شوه خوهغه خام برق هم هغسي ورو لګیده لږوروسته دپښو دراتګ غږ شو ژر دروازې نه جګه شوم لاړم دکوټي کونج کي پټه اوټوله کینستم په همدي ویره کي وم چي اوس به راسره څه څه کیږې دروازي دقید خلاصولو ږغ شو دروازه خلاصه شوه هم هغه دشپي سړی راغلی یوبل ورسره وو چي بریتونه او ږیره یي لرله لاس کي یي کڅوړه وه دبازار ډوډي پکي وه راویي غورځوله وایي داوخوره هیڅ مي نه ویل همداسي غلي ناسته وم دواړه ولاړ وه راته یي کتل لږه شیبه ووته چي بل سړي راغلی چي وروعي کتل شاهد وو ټول لاسونه اوبدن مي په ریږدیدو شوه خوله مي بنده شوه هرڅومره مي هڅه کول څه ووایم خوستونی مي نښتی وو هغه نورو دواړو وخندل شاهد ته وایي یاره ښنګه چي یي تاپه اړه ویلي وو هم هغه نه هم زیاته ده هغه هم ورته وخندل وایي زماټاکنه تل سمه وي اوښکي مي رواني وي هغو درو واړو راکتل شاهد وویل حیرانه شوي چي ودي لیدم راته نژدي شو زه هم ډیره ټوله شوم مخي ته راته کینستي وایي وګوره هغه غرور دي څه شو اوس چیرته یي په خبرو کولو دي هم راته بندیزونه لګول اوس وګوره ټوله زمالاس کي یي غوصي نه نور هیڅ په توان کي نه وه په مخ مي ورته لاړي وپاشلي پوري مي وهه شاته ولویده ومي ویل مادرسره څه بدکړي ولي دي داسي راسره وکړل هغه هم بیرته راپورته شو یوټینګه چپلاخه یي په مخ ووهلم ویل چوپ نور ستابادشاهي نه ده دي نه وروسته به دي هرڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماپه خوبنه کیږې پوهه شوم په زور هیڅ نشم کولي ورته مي زاري شروع کړي ومي ویل پري مي ږدي تاسو سره ماڅه بد کړي ولي ماسره داسي کوي خودوي ته مي خبري بې معنا وې دري واړه ووتل ماهم په چیغو چیغو خپلي بې وسۍ اوخپلو غلطیو ته ژړل ډیره پښیمانه وم خوڅه نه کیدل

زړه کې مي ویل هغوی ولي زه راتښتولې یم که تیري لپاره وو نووخته به پوهه شوي وم یاخوکیدای سي پلارنه مي پیسي غواړي خوزماپلارخودومره مالداره نه دی څه کیدلای شي اوڅنګه یي زه دې ځایه پوري راوستلې یم هیڅ نه پوهیدم خوهمداسي کینستم وږې هم وم ورو مي هغه ډوډۍ راواخیستله یواځي یوه ډوډۍ وه هغه مي خپلو اوښکو سره خوړل چوپه چوپتیا وه پوهه شوم داکلي یابنار نه دي صحرا ده نه دموټرو نه دخلکو دهیچااواز نه وو هغوي هم فکر کوم چیرته تللي وه ځکه یي ږغ نه ووهمداسي ورځ تیره شوه نور خونه داذان غږ و نه هم پوهیدم چي څه وخت دی خوعادت سره به مي لمونځونه وکړل ډیري دعاوي مي وکړلې شپه شوه دهغوي غږ شو شاهد دروازه خلاصه کړه راغلی ویل څنګه یې ګراني هوسیله به دي نه وي ختمه شوي هیڅ مي ونه ویل لاس کي یي ډوډي وه هغه یي راته مخي ته وغورځوله او ووته ماهم یواځي یوڅه کولای شوه هغه هم ژړا اواوښکي داچې وږې وم نوډوډۍ مي هم یواځي ځومړی وخوړله نوره مي کیښودله لږ شیبه ووتله چي دهغوي په زوره زوره ږغونه راتلل پاڅیدم ورغلم دروازي ته نژدي مي غوږ ونیوه هغوي په یوڅه لانجه وه یوبل سره یي په تېزۍ خبري کولې نور هم نژدي شوم غوږ مې دروازې باندي کیښوده چې سم غږونه واورم یوه ویل بهرني ښه دي بل ویل نه دلته سم دي لږ شیبه وروسته پوهه شوم چې زماپه سر لانجه ده شاهد اوهغه بل غواړي بهرنیو باندي مي خرڅه کړي ځکه زه نجلۍ وم ځوک راته نژدي شوی نه وو خوهغه بریتور چي پنډ غږ نه یې پوهه شوم هغه ویل نه دلته مو پري ډیر ښه کاروبار کیږې ټول بدن مي په ریږدیدو شو اوس پوهه شوم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوي کاروبار همدا دی اوهمدي امله يي ماسره زياتی نه وو کړی ځکه چې په ډيرو پيسو خرڅيدم اوښکي مي په مخ رواني وي کورنی. هيلي ارمانونه مي ټول خاوري شوه کينستم هغوي هم هغسي په زوره خبري کولي لږ شيبه وروسته دگيلاس دلويدلو په ځير غږ شو هغوي هم چيغي وهلي نه پوهيدم څه وشو خوغږونه ورک شوه ماهم په زوره زوره چيغي وهلي خدای نه مي دعزت مرگ غوښته همدې څوورځو کي مي يواځې خدای لره چي ورسره مي خبري کولي لوږ مې وکتل ومي ويل چې خدايه پوهيږم ماگناه وکړه خودهغې دومره لويه سزامه راکوه مه پريده چې هغوي راسره داسي ظلم وکړي ياخوزماژوند واخله دې نه مخکي چي زه هره شيبه مړه شم يواځې يوځل مړه کيدل غواړم يوساعت نه وو تير شوی چي بيرته دهغوي غږ شو ژر پاڅيدم فکر مي کوو چې اوس مي حتمن چيرته بيايي خو هغوي دروازه خلاصه کړه شاهد اوبو بوتل راوغوځوي بيرته ووته شپه همداسي تيره شوه زه هم ويده شوي وم چې کله پاڅيدم پوهه شوم سهار دي شايد ناوخته وو ځکه لمر په اسمان ښکاريده يوساعت وروسته دروازه خلاصه شوه هغه بريتور سړی راغلی ژر ژر مي ځان ټول که کونج کي کينستم هغه راته ډوډي راوړي وه خوومي ليده چي لاس يې پټی وو پوهه شوم شپي دگيلاس غږ دهمدي لامل ووکله چې يي غوښتل ووځي ومي ويل ماسره څه کوی ترڅوبه دلته يو ولي داسي ظلم راسره کوی هرڅومره پيسي غواړي زماپلار يې درکوي خوهيله کوم ماپريدی هغه مخ راواړوه ويل داهرڅه دي خپل له لاسه کيږې نه به دي شاهد سره خبري کولي نه به دلته اوبل يواځې ته نه يي داسي ډيري نجوني ستاپه ځير راغلي اوس غټو غټو سياستمدارانو سره گرځي پيسو کي لوبي کوي نو موږ ظلم نه کوو ښه درسره کوو همدي خبري سره ووته دروازه يي بنده کړه ډير مي وژړل نور مي سترگي له ژړانه وچي شوي وي هيڅ مي توان کي نه وه نوفکر مي وکړ چي يواځې يوه لاره پاتي ده يابه تښتم يابه مي هغوي وژني نه پريدم چي عزت مي خاورو سره يو شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهن کي مي ډير پلانونه جوړ کړه چي داسي به شي داسي به شي خوبيرته به ناهيلې
شوم چي زه يواځې يم هغوي ډير دي زمازور اودهغوي زور نشي کيدلاي خوداورځ هم
په همدي غمونو کي تيره شوه شپه تياره شوه دروازه خلاصه شوه بريتور سړي ويل نور
انتظار ختم شو راځه چيغي مي وهلي هغه راته سترګي وترلي کله چي يي لاسونه تړل
زاري مي ورته وکړلي چي شاته يي مه تړه لاس مي ډير درد کوي هغه هم مخي خواته
لاسونه راته وتړل خوله يي راته پلستر کړه اوروانه يي کړم پوهه شوم دلته يواځې
داپاتي دي لږ مي زړه کي دتښتي خبره سمه شوه لاس مي ددي په خاطر چي پزه
پاکوم جګ مي که ورو مي دسترګو پټي لږ پورته کړه ومي ليدل صحراپه څير ځاي
دي ډبري دي اودهغه سره برق دي شايدموټر ته تللو ځکه چې راتللو نوموټر اودي
ځاي ترمنځ لږ زياته فاصله وه نوهغه هم څنګ نه نيولې وم ښه ډاډه روان وو شايد
همدي امله وو چې دژغورلو هيڅ لاره يي نه ليده ماهم کښته کتل پوهه شوم چي
ديوي پولي په څير ځاي دي زړه کي مي خداي نه مرسته وغوښتله دهغه پښوته مي
وکتل په بيړه مي پښه دهغه دپښومخي ته ووهله هغه ولويده ژر مي سترګو پټي لوړه
کړه کله چي يي دپورته کيدو هڅه کوله څنګ ته مي وکتل لږ لاندي دپاڼ په څير
ځاي وو څومره چي مي ځان کي زور وو هغومره په زور مي هغه ټيل وهه لاندي
ولويده اسمان کي سپوږمی وه خو ډيره رڼا نه وه يواځې دچاسيوري پکي ليدل کيده
منډه مي شروع کړه شاته مي وکتل هغه کور وو يوي خواته شيلي غوندي وه بلي
خواته لږ ليري باغ وو نو ماهم باغ خواته منډي شروع کړي څومره چي مي توان وو
هغومره منډي مي وهلي شاته مي نه دي کتلي خومطمينه شوم دهغه پښه
دلويدلووخت کې لږ ژوبله شوه کنه ډير ژر به رارسيدلی ووخوماهمداسي منډي وهلي
پښوکي مي هيڅ نه وه ځمکه هم ټولي ډبري وي خوهيڅ په درد نه پوهيدم باغ ته
ورسيدم همداسي مي ونو کي منډي وهلي شاته مي وکتل رڼا لږ هاخوا وه نور مي هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

منډه تيزه کړه ونې شنې نه وي پاڼې يې ژړې وې نوځکه هرڅه ښکاريده خوزه هيڅ نه يم دريدلې همداسې مې منډې وهلې ډير غټ باغ وو ځوځايه مې دسپيواوهمداسې حيواناتو غږونه واوريدل خوکيداې شي الله هم ماسره وو زمامرسته يې کوله ځکه خومخې ته مې هيڅ حيوان نه دی راغلی کله چې تريوځايه لاړم نور مې ساه نشوه ايستلاې شاته مې وکتل هيڅ رڼا نه وه خوزړه کې مې ويره وه چې هسې نه راپسې راورسيږي بيرته روانه شوم خوبيامې وويل که هغوې په بله لاره مخې ته راغلې وي ودريدم دوه زړه کې شوم چې لاړه شم که ودريږم خوورو ورو روانه شوم يوځاې کې مې پښې په لندو ختو کې ولګيدې

ځان سره مې وويل باران خونه دی شوي نوختمن دلته نژدې ځوک شته چې داباغ ته يې اوبه ورکړې خو کيداې شي هغوي هم ددوي په څير وي اخر کې مې خداې نه مرسته وغوښته همداسې روانه شوم خوداباغ دومره غټ وو چې هرڅومره تلم پاې يې نه وو څوساعته مې په تګ تير کړې وه پښو مې له يخه او درده نور حرکت نشو کولاې نوځکه مې يوې ونې ته تکيه وکړه کينستم لاسونه مې ډير ټينګ تړل شوې وه په غاښونو مې هڅه وکړه خوداچې تياره وه څه مې نشوه کولاې لاسونه مې هم هغسې تړلې وه ځان مې ډير درد شروع کړ ډير مې ساړه کيدل اوښکې مې تويدلې له يوې خوا دهغوي ويره دبلې خوا د دحيواناتو ويره وه بيرته به پورته شوم بيابه مې لږ مزل وکړ بياچې به مې نور توان نه ووتله بيابه لږ کينستم خو همدې کې سهار خوا کيدله تياره تلله رڼا کيدله يوې خوانه خوشاله کيدم چې رڼا شي بلې خوانه مې زړه بدوو هسې نه هغوي شاوخوا راته ولاړ وي خو لږ بيالاړم کله مې چې وکتل شاوخواډيرې ونې ولاړې دې اوداوبو ږغ دې زړه مې ودريده فکرمې وکه چې هغوي به وې شاوخوامې وکتل يوې خواته غونډ بوټې ولاړ وه په کراره لاړم هلته دهغو شاته پټه شوم ټول بدن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي لړزيده په خوله مي لاسونه ټينګ نيولي وه داوخت کي دسهارخواکيدله غږ غلی شو ورو مي وروکتل يوسپين ږيری سړي لاس اومخ وچوي داسي ښکاريدل لکه اودس چې يې کړی وو لږ مي زړه په ځاي شو چي هغوي نه دي خوهيڅ مي ورته ږغ ونه که هغه سړی روان شو زه هم ورو ورو پسي روانه شوم چې لږ لاړه نويودختېو زوړ کور ښکاره شو سړی هغه کورته ننوته دکور مخي ته سپی تړل شوی وو زه هم هلته لږ لږي کينستم پټ پټ مي کتل ترڅوپوهه شم څوک شته که نه لږه شيبه ووته يو هلک راووته لاس کي يي داوبو لوښی وو معلوميده چي اودس لپاره راوتلی لږ هاخواکينسته اودس يي وکړ داوخت کي مي نور له درده طاقت نشو کولاي دومره ساړه مي کيدل چي دواړي زامي مي يوبل سره لګيدلي لږ نژدي ورغلم ومي ويل وروره دلته ښځي شته ?کله چي هغه راته وکتل همداسي يي کتل هيڅ يي نه ويل بيامي وويل مور ياخور لري دلته شته سر يي دهو په ښه وخوځوي په زوره يي غږ کړه ويل موري هله راشه داڅوک ده بيايي غږ کړه لږ شيبه وروسته هغه سپين ږيری او يوه دعمرنه پخه ښځه راوتله کله چې يې ماته وکتل ټول حيران وه هيڅ يي نه ويل ملامت نه وه ځکه چي زمالاسونه تړلي وه څادر مي نه وو پښي مي لوڅي وي ورو مي وويل مرسته راسره وکړي ښځه ژر زماخواته راغله وي ويل څوک يي اودلته څنګه راغلي يي هيڅ مي نشوه ويلاي يواځي مي اوښکي تويدلي ښځي زوي ته مخ واړوه ويل هله هلکه ورشه يوڅادر راوړه ماته يي ويل راځه لوري هيڅ مه ويريږه موږ مسلمانان يو دې وخت کي هلک څادر راوړ ښځي راته په سر واچوي ژر يي لاس نه ونيولم کورته يي بوتلم سپين ږيري ږغ شو ويل هلی بوتېي بخاری ته واچوی کوټه ګرمه کړي ښځي ته مي لاس ونيوه هغه پوهه شوه لاسونو په خلاصولو بوخته شوه لږ شيبه وروسته يي راته لاسونه خلاص کړه ماهم ژر څادرکي ځان سم ټول کړ هغوي راته دبخاری څنګ کي ځاي سم کړ ويل دلته کينه چې ډير ساړه دي شوي زه هم کينستم دوي نجوني په کار اخته شوي بستري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلۍ ژوند

يي ټولولي يو هغه هلک اوبل هغه نه وړوکی هلک ناست وه ټولو سترګي ماکې ښخي کړي وي لږ وروسته مي ساړه ختميدل هغوي راته ژر چاي ګيلاسونو کي واچوو سپين ږيري سړی ويل لوري داوڅکه چي ځان دي ګرم شي هغه مي وڅکه همدي سره يوسات ياشايد لږ زيات وخت تير شوی وي نجوني هم کينستلي چوپ چوپتيا وه اخر کې سپين ږيري سړي وويل لوري تاسره څه شوي که کولای شي نومور ته ووايه هسي نه دلته هم خطر سره مخ شې لږ شيبه ووتله غلې وم وروسته مي له اول نه تراخره ټوله کيسه ورته وکړه زمادسلګيو سره سره دهغوي اوښکي هم دباران په څېر بهيدلې هغوي ته يي ډيري ښيراوي وکړي ومي ويل داکوم ځاي دي هغوي راته دځاي نوم واخيسته پوهه شوم زمور دکورونو څخه ډير ليري دي ځکه خو يي نوم هم راته ناشنا وو هغوي هم زمور ځاي نه پيژندی ورته ومي ويل تاسو موبايل لرئ هغوي ويل هو ماويل زمامي دپلار شميره په ياد ده که کولای شئ هغوته زنګ ووهی هغوي هم خوشاله شوه ژر يې موبايل راوړ ماهم په دماغ زور راوسته خوښه وو شميره مي نه وه هيره شوي هغوي ډايله کړه لږ شيبه وروسته زنګ ورغي زړه مي په درزا شوهمدي فکر کې وم چي هغوي به څه حال کي وي لږ وروسته مي دپلار غږ شو سلام په ويلو سره سپين ږيري سړي ورسره ترې مشي وکړه اخر کي يي ورته ووېل چې ستاسو لور چاتښتولي وه په ډيرو ستونزو تردې ځايه راغلي کولای شي راشي ستاسو ترراتګه به دازمور سره امانت وي پلار مي ويل ته موبايل ورکړه لور ته مي داسي لکه باور چي نکوي کله مي چي سلام وايه نوپه چيغو چيغو مي ژړل هغوي هم پوهه شوه زه يم بيرته مي سپين ږيري ته موبايل ورکه هغه ورته دځاي پته وويل وروسته پوهه شو چي دي ځاي نه زموږ ترکورپوري څلور ساعته لاره ده ټولو زماله امله ويره لرله چي هغه بيارانشي هغه ښځي راته دوي د درد ګولی راکړي خوداځو ساعته په سختي تير شوه همداسي هرساعت مي پلار اوسپين ژيري سړی خبري کولي دلاري اوکور ښودلو لپاره يوخت دوه موټره

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسیدل پلار مي اکاګان داکازامن ټول پکي وه کله چي مي پلار ولیده په منډه ورغلم غیږ کي یي ولویدم په زوره زوره مي ژړل ټول خفه ولاړ وه پلار مي هم ژړل وروسته مي خداي په اماني وکړه هغوي نه مي ډیره مننه وکړه او راروان شو کورته لاره کي هیچاهم خبري نه دي کړي همداسي ټول غلي وه زه هم نوره خوشاله وم چي وژغورل شوم خو چې پلار کورنۍ اوپاتي شوي ژوند ته به مي فکرشو بیرته به مي خوشالي پاي ته ورسیده چي هغوي به څه ووایي څه به وشي خو مزل مو وکه راورسیدو کورته ټول ښکته شوه زه هم ښکته شوم ماشومان خویندي اوورونه مي مخي ته رامنډه کړل ټول مي غیږ کي نیول او په چیغومي ورسره ژړل هغوي هم ټولو ژړل مور مي مخي ته راغله غیږ کي یي ونیولم ډیر یي راسره وژړل کوټي ته ورغلو خور مې داکاګانو ښځي مي وي خاله ګاني مي وي ټولو غیږ کي نیولم اوژړاوي وي خو ټول کینستو هیڅ خبري نه وي یواځي اوښکي وي چي ټولو راسره تویولي مور مي راته ډوډي راوړه یواځي خوړي مي وخوړه پښي مي ټولي زخمي شوي وي مور چي مي کله پښي ولیدلي هغو ظالمانوته یي ډیري بددعاوي وکړلي ولاړه شوه کریم یي راواخیسته پښی یي راته غوړي کړي همداسي یواځي ښځي ناستي وو خوټولو داسي عجیبه کتل ګاونډیانوښځي هم راغلې چاڅه ویل چاڅه همدي کي شپه شوه نارینه جلاناست وه ښځي جلاکوټه کي پلار مي وغوښتلم کوټي ته پوهیدم چې ولي مي غواړي خوباید حقیقت سره مخامخ شوي وم نوځکه ورغلم اکاګان داکازامن نور نژدي خپلوان موناست وه پلار مي رانه وغوښتل له سره ټوله کیسه وکړم ماهم بله چاره نه وه ټول هرڅه مي ورته وویل ټولو راته په یوډول کرکه کتل چابه راته غوصه کول چاڅه ویل خوداچې ملامتیا اوګناه زماخپله وه نوماهم څه نه ویل غلي ناسته وم وروسته مي پلار ویل تللای شې زه هم راغلم ډیره ستړي وم مورته مي وویل چي ویدیږم هغي راته ځاي سم که ځاي کي مي ښه ډیري اوښکي توي کړلي همدي ژړاکي ویده شوي وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار لمونځ لپاره مي مور راباندي ږغ وکړ پورته شوم لمونځ مي وکړ ډير په سختي په لاره تللم ځکه پښي مي پړسيدلي اوزخمي شوي وي وروسته مي خپلي الماری نه کالي راواخيستل هرڅه هم هغسي پراته وه لاړم ومي لامبل کالي مي واغوستل داورځ هم داسي دخلکو اوښځوپه تگ راتگ ختمه شوه ټولو راته يوډول په بده سترگه کتل خوماڅه نه ويل په سبامي پلارمورته ويل نن ميلمانه راځي شيان سم کړه ماهم څه ونه ويل کوټي نه ووتلم لږ شيبه وروسته مي دمور ژړا او خبري شوي ژر راغلم چي څه شوي خومورمي پلارته زاري کولي چي داسي ونه کړي هغه ويل بله لاره نشته زمادورتگ سره مي پلار ووته مورته مي ويل څه خبره ده څه شوي هغې ويل غواړي تايوسپين ږيري سړي ته ورکړي په هم هغه ځاي مي په سترگوتياره شوه ولويدم وروسته لږ په هوش راغلم مورمي راته اوبه راکولي ژر پورته شوم مورته مي زاري شروع کړي ومي ويل چي داسي مه کوي مامي خپله سزاليدلي نوربس دي مور مي هم ژړل غيږ کي يي نيولي وم لږ شيبه وروسته خلک راغلل ټول خلک حجره کي ناست وه مور مي څوڅوځلي پلارته خواستونه وکړه خوټولو اکاگانو مي پلار راضي کړی وو دمور خبرو مي پري هيڅ تاثير نه کوو ماهم په کوټه کي په چيغو چيغو ژړل فکر مي کوو سختي ورځي ختمي شوي خو هيڅ نه وه ختم شوي يوساعت وروسته ډزي وشوي هغوي باندي يي زه خرڅه کړم هغوي لاړه پلار مي کورته راغلی مور مي ورسره جنگ وکړ پلار مي هم دخپلي بدنامی لامل ما اومور گڼلو چې سمه لور يي نه وه روزلي څه مي نشوه ويلاي نه مي ځان وژنه کولای شوه ځکه چې دانړی خومي هسي هم ټوله تباه شوه هغه نړی مي نه شوه خرابولای څوورځي تيري شوي پوهه شوم هغه دزيات عمر سپين ږيری سړی دي کوچيان دي بله ښځه هم لري خوپيسی زياتي لري ځکه خو يي واده هم لسوورځوکي کوو کور هرڅه هغوي خپله تيارول نور راته هيڅ اوښکي نه وي پاتي هيچاسره مي خبري نه کولي يواځي به کينستم ټولي هيلي مي خاورو سر يوشوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان او هرچانه مي کرکه کيدله لس ورځي تيري شوي واده دهغوي کورکي جوړ شوی وو ديوبت په څير يي کينولم کالي اوهرڅه يي راته واغوستل ديوي کونډې په څير يي کورنه ويستلم شپي ته هم واده شروع وو ټولو غټ غټ کميسونه اغوستي وه ژبه يي هم زموږ ژبي نه جلا وه مور خور داکابنځي مي راسره لاړي ډوډۍ هرڅه ختم شوه زه يي کوټي ته وروستلم نوي شيان وه پوهه شوم همدا زما دوزخ دي لږ وروسته غټ په عمرپوخ سپين ږيری سړی راغلی کوټي ته مور اوخور مي اوښکي تويولي ټولو په حيرانۍ کتل زه هم ديوجسد په څير غلي ناسته وم خپل د نړيدلي ژوند ننداره مي کوله ښځي يوه په بلي پسي وتلي کله مي چي مور وتله ټينګه مي لمني نه ونيوله په چيغوچيغومي ژړل اوويل مي چي مادې ځای نه بوځي زارۍ مي کولي ورته خومور اوخور مي هيڅ نشوه کولاي هغوي هم راسره په چيغوژړل ټولي ښځي اونجوني راټولي شوي وي سړی په غوصه ټولو ته څه وويل اوويي ايستلي موراوخور مي هم زمالاس په سختي خپلي لمني نه خلاص کړ او ووتلي سپين ږيری جګ شوه دروازه يي وتړله زه هم ژر شاته کونج کي ټوله کينستم ددي شپي او هغه شپي چي تښتول شوي وم هيڅ توپير نکيده سړی زماخواته راته زه هم ټوليدم کله چي راته نژدي کيده ومي ويل مه نژدي کيږه مانه ليري اوسه سړي وخندل ويل مه ويريږه زه درته تاوان نه رسوم کله چي يي لاس راوړه لاس مي پوري وهه ماويل لاس مه راوړه ليري شه سړی لږ شيبه غلی ناست وو ويل جګه شه ځاي سم کړه هيڅ مي ونه ويل سړی جګ شو غوښتل يي په زوره مي جګه کړي ماورنه لاسونه کش کړه هغه مي شاته پوري وهه ونه لويده خو راغلي څو چپلاخي يي ووهلم ژړل مي خوهغه په زوره جګولم ماهم دهغه لاس ځان ته نه پريښوده وروسته سړی ستړی شوو ښه ډيره يي ووهلم په مخ په سر لاسونو پزه مي ويني شوه دواده زرغوني جامي مي په سروينو ولړل شوي وروسته هغه لاړ ځاي کي ويده شو ماهم داشپه بياپه غمونو او اوښکوتيره کړه ځان مي خوږيده سهاره پوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینبه ناسته وم هغه هم ویده ووهغه ته په کتلو مي هم کرکه کوله اذان وشو دباندي دڅوښځو ږغ شو هغه هم جګ شویوځل یي راوکتل بیالاړ کوټې نه ووته لږ شیبه نه وه تیره شوي چې مور مي راغله کله چي یي زماحالت ولیده اوښکو یي په مخ رودونه جوړ کړ زماسر یي خپله سینه پوري نیولي وو هغه سړي پلار اواکاګانو ته مي یي ښیراوي کولي لږ وروسته مي خور راغله هغي هم ژړل درو واړومو دبې وسی اوښکي تویولي وروسته مي خور لاس نه ونیولم تشناب ته یي وروستلم مخ اولاسونه یي راته ومینځل کله مي چي هنداري ته وکتل نو څیرې مي ډیرتغیر کړی وو داسي لکه یوبل څوک چي اوسم همداسي دوي شپي نوري هم په داسي وهلو کې تیري شوي په دریمه ورځ مي مور دوي تلل مور مي راته دزړه له زوره نصیحت کاوه ویل نور دي همدا ژوند دي دادي کور دی خپل تقدیر ومنه اوځان سره ظلم مه کوه هغوي لاړې زه یي هم دیوي زخمي مرغی په څیر وغورځولم ټوله ورځ مي په ژړاتیره کړه شپي پوري مي فکر وکړ مورمي رشتیا وایي نور مي همداژونددی شپې مي هم دیوبې روح جسدپه څیر هرڅه ومنل خپل تقدیر ته تسلیمه شوم خوترسهاره به مي په اوښکو بالښت لوند کړی وو څوورځي نوري تیري شوي هیچاسره مي خبري نکولي دیوي ګونګی په څیر شوي وم تل به یواځي کوټه کي کینستم کله کله به مي مور سره څوخبري کولي

موربه مي هم راته ډاډ راکوه چي خداي شته دهغه سړي یوزوي وو مانه په عمر لږ غټ وو نوم یي احمد وو ډیر ښه انسان وو زمایې ډیر خیال ساته کله کله به راته او دخپلو رواجونو کیسي به یې راته کولي داچې زه لږ وخاندم نوتل به یې ټوکي راته کولي ماهم ورسره کله کله دخپلو درسونو اوهیلو په اړه خبري کولي هغه هم ښوونځی ویله لسم ټولګي نه فارغه شوی وو یولسم ټولګي کي وو دواده دري میاشتي تیري شوي یوه ورځ یي موبایل کي ګوتي وهلي زه یي شاته ناسته وم چي ناڅاپه مي دشاهد عکس

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي سترګي ولګیدي په بیړه مي ترینه موبایل واخیسته سم مي وکته هم هغه وو ژر مي ایدي وکتله په بل نوم یي جوړه کړي وه څونجوني اوهلکان ورسره ملګري وه لاسونه مي ریږدیدل احمد په حیرانتیا راته کتل کله مي چې وکتل څوک نه وو هغه ته مي وویل داهغه سړی دی چې زماژوندیي تباه که هغه هم ژرموبایل واخیستي وه یي کته ویل څنګه کیدای شي داخوماسره ډیر وخت نه فرینډ دی اوښه تعلیم افته ځوان ښکاري ومي ویل هو که داسي نه وو ولي به زماپه څیر نجوني تیرایستل کیدلي خوداوړه چوپ کیناستلو مور یي راغله هغه هم جګ شو زه لاړم کوټې ته ډیر مي وژړل خووروسته مي زهن کي راغلل چې هغه سړي ویلي وو چي یواځې ته نه یي ډیري نجوني دلته راغلي یعني هغه اوس هم داکار کوي نجوني تیرباسي نه زماخوژوندهسي هم دوزخ جوړ شوی خودهغه سزاباید ورکول شي بایدنور ددي کارمخه ونیول شي لږ وروسته ورغلم احمدمي راوغوښته خپلي کوټې ته هغه ته مي ویل یوڅه درته وایم خوقسم راسر وکړه چې مني به دخیر کار دی شاید دخداي هم خوښه وي هغه دلږ ځنډوروسته ومنله وروسته مي ورته وویل چي ده ته به سزاورکوو نوري نجوني به له دې عذاب نه ژغورو ویل څنګه پلان موجوړ کړ چې دهغه سره دنجلي په نوم خبري وکړو وروسته به بیاګورو هغه هم په سختۍ ومنله خوومي ویل چي یوه بله پخوانۍ ایدي پیداکړه چې دنجلی وي ترڅوشک ونه کړي هغه هم داسي وکړه مسجونه یي ورسره پیل کړه ډیر ژر صمیمي شوه ځکه چې دادهغه دنده وه خبرو کې ډیر ماهره وو خوداځل مودملګرتیا نه دمیني اړیکه جوړه شوه احمدبه ورسره مسچونه کول کله ناکله به یي بیاهرڅه راته ویل همداسي وخت تیریده احمدنور دداسی میني له خبرونه تنګ راغلی وو خوزماپه ډیر ټینګاربه بیرته راضي شو احمدورته دنیټ نه دیوي نجلی څوعکسونه په ډیر زحمت پیداکړي وه هغه یي لیږلي وه هغه هم ورسره دمیني ګرمه اړیکه جوړه کړي وه دوي میاشتي تیري شوي وي یوه ورځ احمدوویل چي هغه غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماله نژدي نه مخامخ وګوري ډېر ټینګار کوي ماهم احمدته نورپلان ونښوده زمادپلار یو ملګری وو هغه پولیسو کي قومندان و نوهروخت به زموږ کورته راته مابه ورته چاي راوړلي نوډیره ښه یې پیژندلم احمد ته مي وویل چي دهغه شمیره مي پلارنه واخله ووایه چي یوملګری مي ستونزه لري هغه همداسي وکړه شمیره مووااخیسته اوزنګ مو ورته ووهه لومړی احمد خبري وکړي بیاماسمدلاسه یي وپیژندم ډېره ښه پوښتنه یي وکړه وروسته مي ټوله کیسه ورته وکړه هغه ویل نواوس به څه کیږي ماویل که تاسو مرسته وکړي هغه غواړي بیاداسي وکړي لکه مخکي چي ماسره کړي وو نوهم هغه وخت به یي تاسو ونیسي هغه ویل اوس خونه کیږی داوړه خبره نده خوزه درته بیازنګ وهم ماهم ومنله څوورځي وروسته احمدموبایل راوړ ویل پولیس کاکا دي زنګ وهلي کله چي مي ورسره سټړي مشي وکړه هغه وویل چې تاسو ښه پلان جوړ کړی موږ مشوره کړي مرسته کوو خوبایدډیرپام وساتو چې کومه بده پېښه ونشي ما هم ویل سمده ده زه احمد پولیس کاکا دري واړه اړیکه کي شوو ما او احمدداشاهد هرڅه پولیس سره شریکول هغه هم راته ځاي اوهرڅه پلان ښوده

دوي ورځي وروسته دلیدني ورځ شوه داهرڅه موځکه کولاي شوه ځکه چې داحمدپلار سهارتلی او ماشام کورته راتلی داحمدمورهم مانه کرکه کوله ماسره هیڅ نه کینستله نوځکه هرڅه موهوسا کولای شوه خو زړه کي مي هم ویره وه هم خوشالي زماژوندیواځي یوقیامت وو چي تیریده داسي کس سره مي ژوندکوی چې زمادنیکه په عمر وو هغه ته په لیدلو مي زړه بدیده خومجبوریت ورسره یوتخت کي ویدولم هره شپه به دیو بي روحه جسدپه څیر وم او ورځ به مي په خپلو غمونو او بې وسیو په ژړا تیریدله داژوند نه یودوزخ اوعذاب وو داهرڅه دهغه شاهدله امله وه نوځکه خوشاله وم چې هغه هم زماپه څیر عذاب وګوري او زماپه څېر ساده او بې ګناه نجونو ژوند نور تباه نشي په هرحال سهار وو پولیس کاکا ویل ته به خامخا راځي حجاب کي ځکه که

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاونه گوري کیدای شي پوهه شي نوماهم ومنله احمدماسره تلی که څه هم هرڅومره مي وويل چي مه ځه هسي نه په تاڅه وشي خوهغه نه منله ډير غيرتمن هلک وو مورِ دواړه کورنه پټ ووتلو روان شو خوداځل دمخکي په څير دشاهد دمرستي نه بلکي دهغه دسزالپاره وو ورغلو هغه ځاي ته پوليس کاکا هم وو دليري مو وليدل زنگونه مو وهلي وو يوبل سره موخبري کولي احمد لږ ليري ولاړ وو پوليس هم ساده جامو کي وه هيچانه پيژندل غوښتل مي احمد سره لږ خبري وکړم ورغلم داځل موهم داسي ځاي ټاکلی وو چي څوک نه وه

احمد : هيله راغله هيڅ نه ويريدله ډيره زړه وره اوپاکه نجلی وه ځکه خوماهرڅه ورسره ومنل هغي راته يوه کتابچه راکړه ويل که کورته لاړو بيرته به يي راکړي که نه بيابه يي ته پوره کړي وروسته خپله پوهيږې حيران شوم په خبره يي پوهه نشوم خوهغه بيرته خپل ځاي ته لاړه وخت ډير په سختي تيريده نيم ساعت وخت تيرشو چي موټر راغلی ودريده داچي هيلي ډيرپټ حجاب کړی وو نوچانه پيژنده لږ ورنژدي شوه کله چې مي موټر ته سم وکتل بل څوک نه پخپله شاهد وو دسترگونه مي ورته اورونه غورځيدل ډيرورته غوصه وم خوهيلي هغه ته ځان داسي ښکاره کړ چي هغه دمسجونونجلۍ ده هغه هم دموټر دروازه خلاصه کړه هيلې لومړی شاوخوا وکتل داسي لکه ويريدلي چي وي خوکله يې چې مورِ وليدلو زړه يي ډاډه شو موټرته وخته هغوي ترمنځ خبري کيدلي دهغي سره يوموبايل وو چي پوليس ورکړی وو نومورِ ټولو يي خبري اوريدلي هغه ورته دحجاب لري کولو وويل دميني خبري يي شروع کړي خوهيلي حجاب لري نه که همداسي يي خبري ورو ورو کولي خوداځل شاهد نه وو ښکته شوی چي دوه خلک راغلل يو يې تور مخي وو يوبل هم ورسره وو کله چي يي غوښتل موټر ته وخيژی پوليس ټولو ته اشاره وکړه هيلي ژردروازه خلاصه کړه شاوخوانه څلور پوليس راټول شوه وسلې يي ورباندي ونيولي هيله هم په منډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دپولیس کاکا خواته ورغله زه لږ شاته پټ ځاي کي ولاړ وم پولیسو هغوي ته دتسلیم چیغي وهلي هغوي هم لاسونه جگ کړه خوشاهد موټر کي وو نه کښته کیدي پولیسو ځوځلي دتسلیمیدو وویل خوهغه ناست و اخرپولیسو ویل که ښکته نشې ډزي کوو نوهغه هم لاسونه لوړ کړي وه ورو موټر نه ښکته شو پولیس ورو ورو ورنژدي کیدل چي ناڅاپه شاهد مخي ته رامنډي کړي پرپولیس کاکا یي وسله ونیوله ویل لیري شي که نه داوژنم هیله دپولیس کاکا څنگ ته ولاړه وه پولیسو هغه دوه نیولي وه خوشاهد دپولیس کاکا سرته وسله نیولي وه غوښتل یي وتښتي خوپولیسو وسلې نه ایښودي کله چي پولیس کاکا غوښتل ډز وکړي شاهد ماشي ته گوته وروړه ډز شو کله مي چې یوبل ته وکتل شاهد په وینو لړلي پروت وو خوشاله شوم خوچې پولیس کاکا اوهیلي خواته مي وکتل هیله په وینو کي پرته وه پوهه شوم چي هیله دپولیس کاکا مخي ته دریدلې او مرمی په هغې لگیدلې پولیس کاکا هم ولاړ وو ټولو رامنډي کړي هغه خلکو لاسونه یي شاته تړلي وه دپولیسو موټر ته یي پورته کړه ماوپولیس کاکا په هیلي غږونه کول مخ مي ترینه لوخ که لا ژوندۍ وه همداسي یي کتل وړه موسکایي وکړه او سترگي یي پټي شوي پولیس کاکا چې یي کله لاس وکته نوپوهه شوم چې هیله نور ژوندۍ نه ده ماوپولیس کاکا دواړو اوښکي تویولي امبولانس راغلي هیله یي پورته کړه زه هم حیران وم چي څنگه مي پلارته ووایم خو زماپه ځاي پولیس کاکا مي پلار او دهیلي پلارته زنگ ووهه هغوي یي خبر کړه پولیس کاکا وویل چې ته په هیڅ نه یي خبر همدا دهیلي غوښتنه وه چې پلار دوي دي پوهه نشي ته هغې سره دي پیښه کي وي هسي نه ستااوپلار ترمنځ دي جنجال جوړ نشي ماهم ومنله دهیلي کورنۍ اوزماپلار دوي ټول راغلل دپولیسو تهانې ته ټولو نه مي دهیلي دظلمونو په خاطر کرکه کیدله هغه بې گناه وه دوي ټول دهغې مجرمین دي لومړی شاهد چي خپله سزا یي ولیدله بیا دهغې خپله کورنۍ اوزما پلار چې دهغې ژوند یي ورته په دوزخ بدل کړی وو ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلې ژوند

خوهغه دمرګ په وخت کې په خندا ولاړه څکه چې ژوند هغې سره ډیر ظلمونه وکړه هیله مو خاورو ته وسپارل څو ورځې تیري شوي ډیر خلک فاتحي ته راغلل ډول ډول مجلسونه کېدل دهیلي مور اوخور ډیر ژړل د هغوي په دردډیر ښه پوهیدم څکه چې هغوي هم پوهیدلې چې هیله بې ګناه وه دهیلي پلار هم ډیر کمزوری شوی وو شاید اوس ډیر پښیمانه وو خوهیڅ ګټه یي نه کوله هیله نوره ژوندۍ نه وه هرڅه ختم شوه دهیلي کورنۍ هم نور نه راتلله زموږ کور هم نور عادي وو چاهیله نه یادوله یواځې زماډیره یادیدله هغه مي دخور په څیر راته ګرانه وه څوورځې وروسته مې دهیلې کتابچه یاد ته راغلل کله مي چې ولوستله همدا دژوند کیسه یي وه چې نوره برخه یي ما ولیکه اوس پوهه شوم چې دهغې مطلب څه وو هیله زماپه نظر یوه اتله وه چې دداسي ظالمانو له منګولو نه خوشي شوه پرته له ګناه نه یي سزاولیدله او دډیرو بې ګناه نجونو ژوند یي وژغورلو خپل ژوند یي دانسانیت لپاره قربان که

پاي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library